

afgiften. Som sagt, vi har her frafaldet vort egentlige Synspunkt og nøjedes med at lade vore Tanker komme frem i den Betænkning, vi har afgivet.

Med Hensyn til Fremskaffelsen af det nødvendige Pengebeløb vilde der efter min Opfattelse være 4 Veje at gaa. Man kunde tage den højtærede Ministers Forslag, der gaar ud paa, at Beløbet tages gennem en aarlig Afgift paa Gummiringe, en Afgift, der vel kunde have indbragt det Beløb, der var nødvendigt. Man kunde gaa den Vej at lade Statskassen afholde hele Beløbet — det er altsaa den Vej, det ærede Medlem Hr. Steen har anbefalet. Man kunde gaa den Vej at tage det af Bilskatten, under Forudsætning af at det Lovforslag om Bilafgiften, der i Øjeblikket er til Behandling her i Tinget, bliver vedtaget. Og man kunde endelig gaa den Vej at indføre en Broafgift, naar Broen til sin Tid er færdig. Nu er jo Forholdet dette, at den højtærede Ministers Forslag om en Gummiafgift ikke vandt særlig Tilslutning indenfor Udvalget og heller ikke indenfor Partierne i al Almindelighed, og dermed maatte det ret hurtigt betragtes som bortfaldet. Den anden Vej at lade Statskassen afholde Udgiften ved Udvidelsen til Færdselsbro var ufremkommelig, og her vil jeg gerne sige, at det er min bestemte Opfattelse, at hvis man havde fastholdt at gaa den Vej, vilde det have betydet, at man havde hindret Vejbanen i at komme frem. Saa er der de to andre Veje tilbage, nemlig den med Bilskatten og den med en Broafgift. Vi fra konservativ Side maa mene, at det havde været mest rimeligt at gaa til en Broafgift. Men da en Broafgift først kan opkræves, naar Broen er færdig, og der skal bruges Penge til at bygge den for, er den Vej jo delvis spærret, i alt Fald i Øjeblikket, og der maa altsaa anvises Penge ad anden Vej. Dertil kommer, at Venstre og Socialdemokratiet var enige om, at man maatte skaffe Pengene til Veje straks, og fandt det rimeligt at tage dem af Bilafgiften, som i Øjeblikket indbringer ret betydelige Beløb. For overhovedet at naa et Resultat var vi fra konservativ Side villige til at slutte os til den Vej. Vi har i vor Betænkning udtalt os om de 500 000 Kr., der skude tages af Bilafgiften, og med Hensyn til den eventuelle Tilbagebetaling har vi udtalt som vor Mening — og det er ogsaa forstaaet saaledes af andre —, at Beløbet skal tilbagebetales dem, som har afholdt Udgiften. Dette er delvis et Svar paa den Udtalelse, det ærede Medlem Hr.

Steen kom med angaaende det konservative Folkepartis Stilling paa dette Omraade. Da Spørgsmaalet om en Broafgift efter dette Lovforslag er kædet til et andet Lovforslag, som endnu ikke er gennemført, forekommer det mig, at der er ikke blot god, men absolut Mening i det, vi har udtalt. Da man paa dette Tidspunkt ikke ved, hvilket Beløb der vil indkomme gennem den nye Motorskat, maatte vi nævne begge Muligheder, og andet er det ikke vi gør. Vi nævner den Mulighed, at hvis Bilskatten indbringer et større Beløb end de 20 Millioner — der i Øjeblikket er kalkuleret at skulle være nødvendige for at afholde de forøgede Udgifter til Landeveje og Byveje, som man mener Biltrafikken foraarsager —, f. Eks. ½ Million mere, kan Broafgiftens Provenu benyttes til en Reduktion af Bilafgiften, men skulde det vise sig — og ingen ved jo, hvad Fremtiden kan bringe —, at der ikke indkommer et Beløb, der er tilstrækkeligt til at dække Vejsliddet, saa at de andre Parter, Amter og Kommuner, faar noget mindre, maa det blive til dem, det skal tilbagebetales. Dette og intet andet er der udtalt deri, selv om det ærede Medlem Hr. Steen maaske har læst det paa en noget anden Maade. Det forekommer mig, at dette er ganske logisk. Det er umuligt paa dette Tidspunkt at sige noget om, hvordan den Bilafgift, der ikke er vedtaget, vil komme til at virke, og derfor har vi ønsket at nævne begge Muligheder, idet vi for øvrigt kan tiltræde Flertallets Ændringsforslag.

Endvidere gaar Ændringsforslaget ud paa — og det er jo det, vi fra vor Side har ønsket —, at der til sin Tid, naar Broen er færdig, af Trafikministeren skal forelægges et Lovforslag for Rigsdagen om Indførelse af en Broafgift. Vi fra konservativ Side har fundet, at det var rimeligt, at de, der benyttede Broen, kom til at betale den, og at derfor en Broafgift vilde være det naturligste. Vi er ikke blinde for, at det vil medføre en Del Bekostning at faa Afgiften opkrævet, og at det vil medføre nogle Besværligheder for dem, der skal over Broen, men da vi har anlagt det Synspunkt, at de, der benytter Broen, skal betale den, har vi ikke kunnet finde nogen anden Vej at gaa. Vi har altsaa ved Forhandling med de to andre Partier opnaaet at faa de to Ting kombineret, Bilskatten og Broafgiften, og jeg er ganske sikker paa, at hvordan Udviklingen end vil blive i de 6—8 Aar, som det vil tage at bygge Broen,